

2023. március 13. hétfő

Zsolt 94,20-22: *Vállalhat-e közösséget a romlottság ítélőszékével, mely a törvényesség látszatával nyomorúságot idéz elő? Az igaz embernek életére törnek, az ártatlan embert elítélik. De nekem az ÚR a váram, Istenem az oltalmam és kősziklám.*

Mk 14, 12-16: *A kovásztalan kenyér ünnepének első napján, amikor a húsvéti bárányt szokták feláldozni, így szóltak hozzá tanítványai:*

– *Hol akarod megenni a húsvéti vacsorát, hol készítsük el?*

Elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik:

– *Menjete be a városba, és ott szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek, és ahoval bemegy, mondjátok meg a házigazdának, hogy a Mester ezt üzeni: „Hol van a szállásom, ahol tanítványaimmal megehetem a húsvéti vacsorát?” Ő majd mutat nektek egy nagy emeleti termet berendezve, készen. Ott készítsétek elő nekünk!*

A tanítványok elindultak, bementek a városba, és mindent úgy találtak, ahogy megmondta nekik; elkészítették a húsvéti vacsorát.

Igehirdetés: A szöveg szerint már nagyhéten vagyunk, az utolsó vacsora előkészületei zajlanak. A történetből kiderül az is, hogy Jézus nagyon tudatosan készül erre a találkozásra, mindent alaposan előkészít. Szeretné, ha az utolsó közös órákat zavartalanul tölthetné a tanítványaival. Nincs fényűző lakoma, nincsenek pincérek, sem rabszolgák, nincs fényfűzér, nincs semmi különlegesség. Ami fontos Jézusnak, hogy szeretetének végső jelét adhassa. A héten Márktól fogjuk olvasni, de érdemes otthon János evangéliumából is elolvasni, mert a lábmosás és Jézus nagy búcsúbeszéde csak itt olvasható. Jézusnak fontos, hogy kihatson az időből és térből egy szeletet maguknak. A tizenkettőnek és neki. Még egyszer együtt, Júdásostúl, Péterestúl, Tamásostúl, Jánosostúl. Még egy utolsó találkozás, utolsó asztali áldás, egy utolsó közös vacsora, egy kicsit másképpen, ahol valami elsőre (és talán akárhányadjára is) érthetetlen történik majd: ha nem mosom meg a lábad, nincs közöd hozzám...ez az én testem...ez az én vérem...

Jézusnak fontos, hogy ez elő legyen készítve. Ő is előkészíti, hogy a tanítványok is elkészíthessék a bárányt és elkészíthessék saját magukat is. Elkészíteni, előkészíteni, készen lenni: ez a szó négyszer is előjön ebben a szövegben. Mi is ezt tesszük most: előkészítjük a húsvéti vacsorát, Jézus halálának és feltámadásának ünnepét. Ez a mi bűjtünk. Amikor bűjtölünk, imádkozunk, jó teszünk, egy-egy lépéssel közelebb kerülünk az utolsó vacsora asztalához, ahol Jézus vár bennünket. Ugyanúgy, ahogy ebben a történetben is, minden elő van készítve, nekünk csak el kell indulni és menni Jézus szavai alapján.

Miért fontos előkészíteni a húsvétot? Sok mindenért persze, de nekem most az a szempont a legerősebb, hogy a húsvét tanít meg minket a helyes önátadásra. Jézus önátadását szemlélve – aminek a legszebb szimbóluma és megvalósulása a kereszthalált megelőző utolsó vacsora – megtanulhatjuk mi is, hogy miért és hogyan érdemes odaadni magunkat, odaadni az életünket.

Megtanulhatjuk, hogy az igazi önátadás szeretetből történik. És persze azt is, hogy az önátadás az életéről szól. Nem dolgokat adok, hanem magamat. És ettől értékes. Ha az emberi kapcsolataimban ezt tudom élni, ha tudok úgy figyelni a másik emberre, hogy egy kicsit magamat adom a találkozásban, akkor Jézus útján járok. Figyeljétek meg, hogy mindent, a legegyszerűbb köszönést, a tanítást, a tanulást, a szünetbeli beszélgetést, ökörködést is lehet úgy megélni, hogy magamat adom és úgy is, hogy magamat kispórolom belőle. Ha tudok a másikra figyelni, ha megérint az, ami benne van, ha tudok kapcsolódni a mellettem lévő emberhez, akárcsak egy mosollyal is, akkor van rá esély, hogy magamat adjam. Az életünk akkor is elmúlik valahogy, ha nem sikerül odaadnunk, de sokkal több és szebb lesz, ha megvalósul ez az odaadás. Isten ugyanis ezt teszi: odaadja magát, és vár ránk az életünk minden pillanatában,

Gyakoroljuk ma is azt, hogy nem spóroljuk ki magunkat a találkozásainkból, nem bújunk a mobiltelefonunk, vagy a gúnyolódásaink mögé, hanem vállaljuk a találkozást a másikkal, ezzel is készülve a húsvéti találkozásra és még egy ennél fontosabb végső találkozásra is.